

# gençlik dergisi

LENİN :

"GENÇLİK  
İNSANLIĞIN  
GELECEĞİDİR,"

İUSTAV

Nisan 1970

6/1



## AYIN OLAYLARI

**ÜLKEMİZ YOĞUN DİRENİŞ HAREKETLERİNE SAHNE OLMAKTA, SÖMÜRÜ DÜZENİNE KARŞI İSÇİ VE EMEKÇİ SINIFLARIN GİRİŞTİĞİ GREVLER VE İŞGALLER DALGA DALGA BÜTÜN YURDU SARMAKTADIR.**

### Antalya'da Orman İşçilerinin Direnişi:

Antalya orman tamirhanesi işçileri 1,5 aydır yığılca bir mücadelenin içindeler. 173 işçi kardeşimiz, toplu sözleşme yapma zamanı gelmesine rağmen, işveren Orman Genel Müdürlüğü'nün 7 aydır bunu ertelemesi üzerine grev kararı almışlardır. Ücretlerin yükselmesi, birikmiş mesallerin alınması, konut sorunu gibi isteklerin karşısında bü-

yük bir vurdumduymazlık içinde olan işveren grev kararı karşısında en adi baskı hareketlerine girişmiştir. Bir, iki sendikasız işçiyi kandırarak grev kırıcılığı yaptırmaya çalışan işveren, bu oyunu sökmeyince iyice hırçınlaşmıştır. 20.3.1970 tarihinde işveren avukatı fabrikaya zorla girmeye çalışmış, işçiler tarafından sokulmayınca arabasını işçiler üzerine sürmüştür. Aynı gün bir müdürün hususî şoförü devlete ait bir av tüfeğiyle işçileri tehdit etmeye kalkışmıştır. Bu oyunlarının boşa gittiğini gören işveren bu sefer başka tertiplere girişmiştir. 22.3.1970 tarihinde işçiyeye karşı işveren, can emniyeti kalmadığı gerekçesiyle polis çağırılmış fakat gelen polis sayın /! / işveren mensuplarını kendilerine ait lokalde rahatça kumar oynarken bulunca geri dönmüştür. Bu arada grevi haber alan Sosyalist Gençlik Örgütü militanları işçilerle ilişki kurmuş ve Antalya'ya giderek işçilerle omuz omuza mücadeleye katılmışlardır. İşçi kardeşlerimiz, haklarını alıncaya dek direnişlerini sürdürmeye kararlıdır.

### İstanbul'da Cesetli İş Yerlerinde Başlatılan Grevler Devam Ediyor:

Sungurlar kazan fabrikasında işverenin sendikalaşmaya karşı yürüttüğü baskı üzerine 650 işçi fabrikayı işgal et-

mışlerdir. İşçilerin sendika kesintilerinin devrimci Maden-İş yerne sarı sendika olan Çelk-İş'e yatırılması ve işçilerin 25 Martta yaptıkları oturma grevi yüzünden iki günlük ücretlerinin ödenmemesi üzerine eyleme geçen işçiler haklarını alana kadar direnişte kararlıdır.

İstanbul'da 6 un fabrikasında başlayan fırın işçileri grevi hükümet kararıyla bir ay ertelenmiştir. Hükümetin öne sürdüğü gerekçe grevin "Millî Güvenliğimizi Bozucu /!/" olmasıdır. Millî Güvenlik Kurulu da bu gerekçeye "Uygun mütalâa" vermiştir. Sendika Danıştay'a başvuracaklarını, direnişte kararlı olduklarını söylemişlerdir.

Şenözak şirketine ait Balçova'daki Klimason soğuk hava depoları ve Çelik Eşya Sanayi Fabrikası işçiler tarafından işgal edilmiştir. İşgalin gerçekleşti, işverenin, işçilerin bağlı oldukları sendika ile toplu sözleşme yapmaması ve işe alınırken işçilere imzalatılan borç senetleri ile boş kâğıtların geri verilmemesidir.

İşçiler isteklerini alana dek işgale devam etmekte kararlıdır.

### Rize Çay Üreticilerinin Büyük Direnişi:

1970 Çay Kampanyasının açıldığından bu yana, üreticiler, fiyatlara ve Tekel tarafından alınacak çay yaprağının "iki buçuk yaprak" olarak tespitine karşı haklı bir direniş sürdürmüşlerdir.

İlk olarak, Rize'nin Pazar ilçesinde üreticiler durumu protesto etmek için fabrikanın önüne gelerek gösterilerde bulunmuşlar, bu arada polis 8 kişiyi Çay fabrikasının 3 camını kırarak suçuyla nezarete almıştır.

Üreticiler, Rize, Ardeşen ve Pazar Çay Fabrikalarından sonra Çayol ve Gündoğdu Çay Fabrikalarını da işgal ederek haklı direnişlerini devam ettirmişlerdir. Edilmiş ve Fındıklı'da üreticiler bölgeye yayılmış Rize'nin Güney-sü bucağındaki Çay Fabrikası işgal ederek haklı direnişlerini devam ettirmişlerdir.

Kısa zamanda olaylar bütün bölgeye yayılmış Rize'nin Güney-sü bucağındaki çay fabrikası iş-



gal edilmiş ve Fındıklıda üreticiler büyük protesto gösterilerinde bulunmuştur.

Çayeli'nde bir üreticinin tutuklanması sonucu halk gösterilere başlamış ve sonunda başka çare bulamayan polis tutuklu üreticiyi bırakmak zorunda kalmıştır.

Uzun süre devam eden olaylar sırasında üreticiler birçok kasabada duruma hakim olmuşlar, vali ve kaymakam bölgeye öteki şehirlere yardım istemiştir. Üreticiler işgalleri kaldırdıktan sonra polis 40 kadar emekçiyi tutuklamıştır.

### Öğrenci Olayları ve Faşist Baskılar:

İşçi ve emekçi sınıfların bütün yurdu dalga dalga saran direnişleri karşısında burjuvazi bunları önlemek için faşizm oyununu tezgâhlamaya çalışmaktadır. Bu amacına ulaşmak ve durumu olağan hatta haklı göstermek için öğrenci olaylarını kullanmaya başlamıştır. Bu hareketlerin kitlelerden de soyutlanması olmasından büyük cesaret alan burjuvazi faşist baskıları yoğunlaştırmıştır. Devrimci gençler güpegündüz vurulmaya başlanmış askerî mahkemeler çalıştırılmış, yurtlar komandolar tarafından işgal edilmiş ve nihayet Dr. Necdet Güçlü vahşice öldürülmüştür. Bu faşist baskılar karşısında Sosyalist Gençlik Örgütü bu oyunu ortaya koyan bir bildiri yayınlamış ve tüm demokratik ve ilerici güçlere anti faşist mücadele çağrısında bulunmuştur.

### "Toplum Polisi Kaldırılmalıdır" Kampanyası:

Bütün bu faşist baskıları kıllığınde somutlaştıran Toplum Polisi Kurumuna karşı Sosyalist Gençlik Örgütü tarafından bir kampanya açılmıştır. Bu konuda basın toplantısı yapılmış ve halkımızı uyaran bildirimler dağıtılmış, şehre toplum polisini kınanan afişler asılmıştır. Fakat başlangıçta öngörülen bir takım eylemler 23 Sosyalist Gençlik Örgütü üyesinin Karabük'te tutuklanması üzerine yapılamamış ve kampanya ıleri bir tarihe ertelenmiştir.

# SON ÖĞRENCİ HAREKETLERİ ÜZERİNE

Nihat AKSEYEMEN

Şon üniversite hareketleri ile ilgili olarak ortaya çıkan olaylar, bu hareketlerin ciddi hastalıklar taşıdığı yolunda uzun bir süredir yapılmakta olan eleştirileri bir kez daha doğrulamıştır. Bu hareketlerin zarar hanesi artık çok daha kabarıktır, Şöyle ki; üniversite duvarları içine hapsolunan, hem de örgütlü bir disiplin ile kararlı bir dozda tutulamayan bu öğrenci hareketleri *halktan kesinlikle soyutlanmıştır*. Emekçi sınıflar ve tabakalarla kaynaşmak gibi bir amaç taşımadığı için bu hareketler en büyük zayıflığı taşımakta ve küçük-burjuvalık damgasını silinmez bir şekilde yemektedir.

Varacağı hedefler, izliyeceği yol hiçbir zaman önceden saptanmayan bu küçük-burjuva sol öğrenci hareketleri, açıkça görünen örgütsüzlüğü nedeniyle, *provakasyonlara da çok açıktır*. Ajan-provakatörlerin, hatta en adisinden sivil polislerin çok işler çevirebilecekleri bir toz duman içinde gelişmesi, üniversite hareketlerinin zarar hanesini artırıcı bir başka faktördür.

Millî Demokratik Devrimcilerin yürüttükleri bu öğrenci hareketlerinin bir yönü de, *boykot, işgal gibi silâhları eskitmesidir*. Bütün devrimci yöntemler devrimcilerin fakat zamanında ve de gereğince kullanmaları içindir. Her akla gelen şey için sık siktan da sık olarak başvurulursa, bu yöntemlerin çok kısa bir zamanda içleri boşalır. Bugün durum da işte böyledir. Boykot, işgal silâhlarının hiçbir etkinliği kalmamıştır ve bu durum karşısında küçük-burjuva sol millî demokratik devrimciler, kitleyi elde tutacak, o yapıya uygun yeni eylem türleri bulma açmazı karşındadırlar.

Öte yanda, sosyalist gençliğin, doğru ilkeler çevresindeki eylemi ise akıllı bir biçimde giderek gelişmektedir. Bu, gençlik hareketleri için bir umuttur.

Az bir zaman önce kurulan Sosyalist Gençlik Örgütü /SGÖ/, ilk gününden eylem alanını kesinlikle belirlemiştir. Sosyalist gençlerin en önemli görevi *işçi sınıfının yanında eylem yapmaktır*. İşçi sınıfına yönelik eylemler, küçük burjuva kesimlerde sürdürülen devrimciliklerin tersine, tek sonuç alıcı yoldur.

Sosyalist Gençlik Örgütü, ikinci olarak, işçi sınıfının gençliğini örgütlenme amacını koymuştur. Ancak işçi gençler, bilimsel sosyalizmin ışığında örgütlendiği zaman, gerçek gençlik hareketinden söz edilebilecektir.

İki temel amacını böylece koyan SGÖ, eylemlerini de, "üniversite devrimciliği" uzmanlarının tersine işçi sınıfının ta içinde sürdürmektedir. Zongundak yöresi işçileri için çıkarılan Sömürücüye Yumruk gazetesi, Karadon, Kozlu, Ereğli, Karabük gibi işçi yataklarında düzenli olarak dağıtılmakta ve işçiler ile organik ilişkiler kurulmaktadır. Egemen sınıf burjuvazinin uykularını kaçıran eylemleri işte böyle sine proletaryadan ses getirebilen eylemlerdir. Çünkü burjuvalar gerçek tehlikenin nereden geleceğini çok iyi bilirler. Bundan iki ay önce Karabük'te, toplu sözleşme oyununa karşı işçileri uyaran SGÖ militanlarını, sarı sendikacıların ciple dağa kaçıtarak dövmeleri ve son olarak on gün önce, yine aynı yerde gazete dağıtmaya giden 23 militan ise daha trenden inmeden, yüzlerce toplum polisi ve jandarmayı seferber ederek tutuklamaları, burjuvazinin aslında hangi çeşit eylemden ölesiye korktuğunu açıkça ortaya koymaktadır. En büyük üniversite olayında bile 23 kişinin tutuklandığı görülmüş şey değildir.

Sonuç olarak, bugün ülkemizde, biri giderek dağılan ve çürüyen, küçük-burjuva hastalıkları ile malül öğrenci hareketleri, öteki giderek gelişen, doğru sosyalist ilkelerden kalkarak işçi sınıfımızı temel eylem alanı kabul eden sosyalist gençlik hareketleri vardır. Gelecek işçi sınıfının ve ona yönelik eylem sürdürenlerindir.

işçi sınıfı  
içinde  
SGÖ

## Karabük Olayları Üzerine

YAZAN  
Orhan Gazi ERDAL

SGÖ kurulduğu günden bu yana, işçi sınıfı ile organik bağ kurmayı sağlayacak eylemleri, ana eylemler olarak seçmiştir. Çünkü, işçi ve emekçi sınıflar olmadan, devrimci bir mücadelenin olamayacağı ni çok iyi bilmekteyiz.

İşçi sınıfının bilinçlenmesi ve sosyalist mücadelede yerini alması ve işçi gençlerle bağ kurarak onların örgütlenmesi bilinçlenmesi yönünde çalışmak, amaçlarımızı gerçekleştirmek için, SGÖ Zonguldak'ta çıkan "Sömürücüye Yumruk" adlı işçi gazetesinin dağıtımını üstlenmişti. Gazeteyi örgütümüz üyeleri sürekli olarak işçi yataklarında dağıtmaya başlamışlardı. Zonguldak ve yöresi, bugün, Türkiye'de sanayi işçilerinin en yoğun olduğu bölgelerden biridir. Bölgede devrimci Maden-İş Sendikası ve bir sarı sendika olan Çelik-İş vardır. Karabük'te Çelik-İş hakim durumdadır. Bu sarı sendika gazetesinin Karabük'te dağıtımını her seferinde engellemeye çalıştı. Oraya giden arkadaşlarımız dövüldü, dağa kaçırıldı. Geçen ay, ise, 29 Mart'ta Karabük'e giden biz 23 sosyalist devrimci genç otobüsten iner inmez kaymakam, savcı ve sarı sendikanın işbirliği sonucu tutuklandık. Ancak onların tutuklanmaları, işçilerin gazeteleri istemesine mani olamadı.

Fabrikada hisseleri olan ve işçilerin bilinçlenip örgütlenmesine engel olmak için ellerinden geleni yapacak olan burjuvazi, bu kez de her türlü yalan ve iftiraya başvurdu. Bir komplo ile yakalanan bizle-

rin üstümüzden 140 bin lira çıktığını, fabrikaya sabotaj yapmak için geldiğimizi, dinamitlerle yüklü olduğumuzu yaydı. Burjuvazinin can damarı olan sömürüyü ortadan, kaldırmaya yönelmiş, her türlü örgütlü ve bilinçli çabayı ezmek için bütün gücüyle çalışması yadırganmayacak bir olaydır. Bundan ders almayı bilmek durumundayız.

Sosyalist Gençlik Örgütü üyelerinin, bizlerin Karabük'te karşısına çıkan güçlükler, eylemlerimizin doğruluğunu bir kez daha kanıtlamaktadır. Doğru mücadele, çok daha zor koşullar altında yürümekte. Bu Karabük'te de böyle oldu; ama yılmadık. Disiplinli, örgütlü ve bilinçli çalışmayla çok daha fazla şey yapabileceğini görüyoruz.

Üniversite gençliğinin devrimci mücadeledeki önemini yadsıyamıyoruz. Ancak öğrenci eylemleri üniversiteye, kısır eylemlere hapsedilmedikçe, işçi ve köylülerle organik bağ kurmaya yönelmiş bilinçli ve örgütlü çalışıldıkça, gerçekten devrimci eylemler olabilir.

SGÖ üyeleri önlerindeki çalışmanın, sabır fedakârlık ve çalışkanlık istediğini biliyor. SGÖ, işçi sınıfının kurtuluşu için, yayın organlarıyla, işçi eylemi ve direnişlerine bütün gücüyle katılarak, somut koşulların gerektirdiği her türlü eyleme başvurarak mücadelede yerini alacaktır.

- \* YAŞASIN İŞÇİ GENÇLİĞİN, KÖYLÜ VE ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ.
- \* YAŞASIN BU UĞURDA KAVGA VEREN SOSYALİST GENÇLİK ÖRGÜTÜ.
- \* YAŞASIN SOSYALİST TÜRKİYE.

## KAMBOÇYA KATLIAMI

Kamboçya'nın başkenti Phnom Penh'in 90 kilometre güneyindeki Takeo esir kampında, kendilerini savunma olanağından yoksun, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 200'ü aşkın Vietnam halkına faşist Kamboçya askerleri tarafından hunharca ateş açılmıştır.

Bir süre önce Prassaut'da 73 Vietnamlının öldürülmesinden bu yana, ilk kez, Vietnamlı esirler böylesine korkunç bir katliama maruz kalmışlardır. Emperyalizmin kuklası Kamboçyalı askerlerin deyişleriyle "Takeo Vietnamlıları Toplama Kampı" bu ülkede binlerce Vietnamlıyı esir tutan bir düzine kamptan biridir. Bu kamplar, Vietnamlı devrimcilerin yoğunlaşan hareketlerine karşı, güvenlik tedbiri bahanesiyle kurulan ve canlı kalkanlar olarak kullanılan kamplardır.

Bu katliamdan sağ kalabilen 41 Vietnamlıdan 50 yaşlarında bir ihtiyar, askerlerin ilk kez kararlık bastıktan hemen sonra geldiklerini ve son derece az verilen akşam yemeğinden sonra bir köşeye büzülmüş esir Vietnamlılar üzerine, hiçbir neden yokken ateş açtıklarını söylemiştir. Aralarında bir de çocuğun bulunduğu en azından 13 ağır yaralı, hiçbir tıbbi bakım gösterilmeden kanlar içinde orta yerde bırakılmıştı. Gene bu katliamdan sağ kalabilmiş bir Vietnamlının ifadesi aynen şöyledir: "Yerde yatanların üzerinde bir sinek bulutu do-laşmaktaydı ve yararılarda ise sinekleri kovalayacak güç yoktu."

Daha önce Takeo valisi sıkılmadan kampa-taki Vietnamlıları, eyalet başkenti üzerine saldırıya geçen Vietkong güçlerin'n maki-nah tüfe kateşi ile öldürdüklerini ileri sürmüştür.

Ne var ki bu çeşit insanlık dışı katliamlar, devrim mücadeleyi engelleyecek güçte değildir. Dünya halklarının kurtuluş mücadelesi her güçlüğe rağmen zafere ulaşacaktır.

## LÜBNAN Konferansı

# GENÇLİĞİN Siyasal Etkinliği

31 Mart - 4 Nisan tarihleri arasında, Beyrut'da Lübnan Siyasal Bilimler Derneği'nin düzenlediği Uluslararası 6. Siyasal Bilimler Konferansı yer almıştır. Her yıl değişik bir ülkenin Siyasal Bilimler derneği tarafından değişik yerlerde düzenlenen konferansda, bu yıl, "Gençliğin Siyasal Hayattaki Rolü" konu seçilmiştir. Davetli olarak, Kamerun, Fransa, İngiltere, Irak, İtalya, Ürdün, Lübnan, Suriye, Birleşik Arap Cumhuriyeti, Romanya, Türkiye, Sovyetler Birliği, Amerika Birleşik Devletleri, Vatikan, ülke temsilcileri katılmışlardır.

Konferansta gençlik kavramı ve gençlik hareketleri değişik açılardan ele alınmıştır. Ancak son yıllarda, dünyada üniversite gençliğinin hareketli yoğun, olduğu için genellikle öğrenci hareketleri incelenmiştir.

Tezlerden bazıları üniversite gençliğinin "bunalımını" nesiller arası çelişki ile açıklamıştır. Bunlara göre teknolojinin çok hızla ilerlemesi yaşlı nesil ile, genç nesil arasında bir uyumsuzluk yaratmış ve bütün hareketler bundan doğmuştur.

Öteki bazı tezler de ise, gençlik bir sosyal tabaka olarak alınmış ve gençlik eylemleri buna göre değerlendirilmiştir. Gençliği sadece yaşa yada sadece üretim süreci dışında olma özelliğine göre ele alan tezler de olmuştur.

Türkiye'yi temsilen ODTÜ İİF öğretim üyelerinden Prof. Dr. Payashoğlu, Dr. Cem Çakmak, Dr. Fikret Görün ve H. Ü. Sosyal Bilimler Fakültesi öğretim üyelerinden DR. Ahmet Taner Kışlalı katılmışlardır. Türk tezlerinde sevindirici çok şey vardır. Bunlardan ilki, gençliğin üniversiteli kesiminin ele alınmasının, gençliğin ele alınması demek olduğu sanılmamasıdır. Arif Payashoğlu, "çoğu kişi için, politika ile ilişkisi olduğu kadarıyla gençlik terimi yüksek eğitim gören öğrenciler anlamına gelir. Yüksek eğitim gören öğ-

renciler gençliğin siyasette en aktif alt - grubu olmakla beraber, kavram çok daha geniş tarif edilebilir ve edilmektedir" diyerek bunu belirtmiştir. Fikret Görün ise Türkiye nüfusunun, 18 - 25 yaş arasındaki 4 262 833'lük nüfus ve 97 bin olan üniversite nüfusuyla mukayese ettikten sonra "bu verilerden öğrencilerin, nüfusun büyük bir bölümünü meydana getirmedikleri sonucuna varılabilir. /.../ Ayrıca zaman da onlar, üniversite eğitilme uygun yaş grubunun /18-25/1/15'i dirler. Bu rakamları verirken, öğrenci direnişinin önemini küçümsemek istemiyorum. Yapmak istediğim, gençlik kavramını öğrencilerin ne derece temsil ettiklerini araştırmaktır." diyerek ve Cem Çakmak'da gençlik hareketi yerine "öğrenci hareketi" terimini kullanıp öğrencinin gençliğe ödeş olmadığını verilmektedir.

Sevindirici yanlardan ikincisi gençliğin sınıf ya da tabaka olarak alan yanlış görüşlerden hiç birinin benimsenmemesidir. Bu konuda F. G. "Öğrenciler sosyal bir sınıf değildir, dedi. Bu nedenle kendi öz ideolojileri yoktur. Çünkü ideolojiler, tabiatla insan ve arasındaki ilişkileri hakkında sosyal sınıfların görüşünü yansıtır." demiştir. A. Payashoğlu ise objektif olmaya çalışarak çeşitli görüşleri ve bu arada Marksistlerin görüşünü de yansıtmış ve "Onlara göre /Marksistlere/ gençlik bir sosyal sınıf ne de belirli politik bir güçtür. Üretim sürecine ve ekonomik ilişkilere göre olan durumları ile tanımlanan her sosyal sınıfın ve grubun kendi gençliği vardır." demiştir. Sevindirici yanlardan diğerleri ise burjuva ideologların gençlik hareketlerinin ilerici ve düzene karşı yönlerini örtbas etmek amacı ile uydurdukları nesil çatışması, v.s., gibi tezleri Türk temsilcilerinin savunmaması; ve Türkiye'deki öğrenci hareketlerini /Özellikle bu konuya değinen Cem Çakmak ve F. G./ iyi değerlendirmeleridir. F. G. üniversitelerin küçük burjuva kökenini verdiği bir tablo ile kanıtlandıktan sonra, öğrenci hareketlerinin kendi içinde bir çözümlenmeyip düzenin değişmesine bağlı olduğunu söylemiştir. Cem Çakmak ise "Türkiye'deki son öğrenci hareketlerinde başlıca itici güç bürokrasidir. Başka bir deyişle, öğrencilerin çoğu bürokrasinin po-

Merih  
Kutsal

litik ve ekonomik mücadelesinde onunla birlikte hareket etmişlerdir.. Şimdi ki öğrenil hareketleri de, aynı on sene önce DP yönetimi süresince olduğu gibi bürokrasiden etkileniyorlardır.” dedikten sonra, sadece bürokrasiden değil fakat askeri bazı kaynaklardan etkilendiklerini, kullanılan sloganları bakınca sosyalist hareketler oldukları kanısı uyanabileceğini ancak Kıbrıs'a ABD müdahalesinden sonra burjuva milliyetçiliğinin etkisi ile ortaya çıkmış olan “Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye” sloganının ne derece sosyalist bir slogan olduğunda şüphe götürüleceğini bağımsızlığın sosyalizmin ilk şartı olduğunu, ancak bu sosyalizmin diğer şartlarına kıyasla ağırlık kazanırsa bu solgandan şüphe edileceğini söylemiştir.

Sovyetler Birliğini temsilen katılan Sovyet Bilimler Akademisi üyelerinden Dr. Boris Topornin ise söze Lenin'den, Lenin'in 100 üncü doğum yıldönümünden başlamış ve tezini Marksist - Leninist açıdan ele almıştır: “Lenin gençliğin sosyal gelişmede büyük bir rol oynayacağını iddia etmişti. Gençliğin bir milletin geleceği olduğuna tekrar tekrar değinmiş ve Sovyet ülkesinin genç neslinin sosyalistlerin yolunu izleyeceğine güvenmişti. Lenin'in genç insanlara büyük bir inancı vardı. Eğitim görmüş genç insanların topluma çok daha yarar sağlayacaklarını ve buna bağlı olarak, sosyalist düzende de toplumun genç insanları daha çok maddi ve manevi değer ile tehziz edebileceğine inanmıştı. Sosyalist toplum her genç insanın yeteneklerini geliştirebilmesi ve gösterebilmesi için en elverişli şartları yaratmıştır. Uzak istikbali sezebilen bir insan olarak Lenin, bu toplumu görmüştü” dedikten sonra “Sovyet toplumunda gençliğin oynadığı rolü daha iyi anlamak için eğitim sisteminin durumunu incelemek faydalı olacaktır.” diyerek eğitim sistemini ve gençlerin bazı haklarını anlatmaya geçmiştir.

Buna göre; Sovyetlerde eğitim kurumlarına 75 milyon insan devam etmektedir. Eğitim konusunda da milli mesele tamamen çözülmüş olup, 50 yıl önce konuştukları dili bile yazamayan milletler şimdi kendi öz dillerini yazmayı ve konuşmayı öğreten eğitim kurumlarına sahiptirler. Öğrenim gören kişiler hiçbir surette eğitime para ödememektedirler. 30 yıl önceki kıyasla, öğrenim görmüş işçilerin sayısı 6, kollektif çiftçilerinki ise 18 misline çıkmıştır. Hem okuyan, hem çalışanlar için ise belirli haklar tanınmıştır: İmtihan mezuniyet tezini hazırlama dönemlerinde onlara izin verilir, bu dönemlerde ücretleri önceden ödenir. Genç işçiler ve ihtisas sahipleri plânlı olarak işe yerleştirilirler. En ileri kapitalist ülkeler-

de bile % 4-5 işsizlik normal karşılanırken, Sovyetlerde 40 senedir işsizlik hiç olmamıştır. Genç insan sadece çalışıp okumakla sınırlı olmayıp, kısa veya uzun vadeli meselelerde devletin ve başlıca yardımcısı durumundadırlar. İç savaş /1918 - 1922/, beş yıllık plânlar ve 1941 - 1945 savaşında da olduğu gibi, sosyalist toplumun ve ekonominin kurulup yerleştirilmesinde aktif güçtürler.

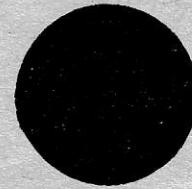
Politik hakları da oldukça geniştir. 18 yaşına gelmiş her genç yerel organlara seçme ve seçilme hakkına sahiptirler. 21 yaşına gelince Cumhuriyetlerin Yüce Sovyetlerinin seçimine, 23 yaşına gelince ise Sovyetler Birliği Yüce Sovyetinininkine katılabilir. Gençlik örgütlerinin aday gösterme hakları vardır ve seçimin örgütlenmesine aktif olarak katılırlar. Şimdiki durumda 500.000 genç insan Sovyet Devletinde görevli bulunmaktadır. Gençlik sorunları her şehir veya kasabada gençlerden kurulu komisyonlar tarafından ele alınır.

En etkili ve geniş gençlik örgütü, 25 milyon üyesi ve demokratik merkezîyetçiliğe danan bir işleyişli olan Komsomoldur. Komsomol üyeleri, Vietnam fonuna yardım, sendikalarla ilişkiler gibi işlerde gençlik içinde daima öncülük ederler. Sovyet gençlerinin, kendi sorunlarını koyup incelediklerini yayın organları vardır.

Topornin gençliğin durumu, hakları ve eğitim sistemi hakkında tüm bu bilgileri sıraladıktan sonra, Sovyetlerde gençliğin ideallerinin 1971'lerde karşı devrimcilere karşı savaşan devrimcilerin ideallerinin aynı olduğunu, ve Sovyet toplumunda gençliğin yerini bunun belirlediğini söyleyerek konuşmasını bitirmiştir.

ABD temsilcisi ise Amerikan propagandası yaptıktan sonra, Amerikadaki gençlik hareketlerini kâh hükümetin toleransına, kâh son zamanların genel bir özelliği olmasına ya da uluslar entellektüel düzeylerine bağlamıştır.

Görüldüğü gibi, burjuva ideologlarının savunduğu gençlik kavramı ve gençlik hareketlerini yozlaştıran birçok tezin varlığına rağmen, konferansta tutarlı tezler de ileri sürülmüş ve savunulmuştur. Konferansın olumlu yanı da budur.



# Sosyalistlere Düşen Görev

Türkiye burjuvazisi ittifaklarını yenileyip, hegemonyasını faşist tedbirlerle sağlamlaştırırken, ülkemizi dalga, dalga grev ve işgal hareketleri sarmaktadır. Gelişen Kapitalizm kendi içinde Türk burjuvazisini güçlendirirken, işçi sınıfının hareketleri de gelişmektedir. Emek - sermaye çelişkisi hızla keskinleşmekte, işçi sınıfı sermaye karşı, daha sık mücadele verir olmaktadır.

Geçtiğimiz günler içerisinde, oluşan Zonguldak olayları bu mücadelenin en önemli örneklerinden biridir. Olaylar Zonguldak Maden İşçileri Sendikasının Haziranda yapılacak Toplu Sözleşmenin daha güçlü bir ekip tarafından yönetilmesi gerekçesiyle başlamıştır. Gelik, Karadon ve Kilimli maden bölgesinde toplanan sekiz bin maden işçisi, önce maden ocaklarına inmemişler ve daha sonra toplu halde şehre doğru yürüyüşe geçmişlerdir. Öğrenci hareketlerini dağıtmada geçerli bir yöntem olan toplum polisi ve jandarma birlikleri işçi seli karşısında darmadağın olmuş ve barikatlar bir anda geçilmiştir. Sarı sendikaların liderleri işçileri kınayıp maden ocaklarına

dönme tasvyesinde bulunurken, fabrika sahipleri de işbaşı yapmayan işçileri işten çıkarma ile tehdit etmektedirler.

İşçiler hareket içinde karşılarına çıkan güçleri tanımaktadırlar. Fakat asıl hedef ortada değildir ve olamazda, çünkü işçi sınıfı kendiliğinden bilçlenemez.

İşçi sınıfı kendi haline bırakılırsa sadece ekonomik mücadele verir. Hareketler sosyalist bir öz taşımamakta, sosyalist hareketten bağımsız olarak gelişmektedir. İşçi sınıfının hareketlerini ekonomik mücadeleye ile sınırlamamak, onlara politik sınıf bilinci taşımak ve örgütlemek ile olur. İşte sosyalistlerin görevi de budur.

Yöresel hareketleri bütünleştirmek ve sistemin bir parçasının değil, bütününtün hedef olarak alınmasını sağlamak, hareketleri bu yöne doğru kanalizetmek en doğru mücadele yoludur. Mücadelemizi ancak işçi sınıfının hareketine sosyalist bir öz sağhyarak başarıya ulaştırabiliriz.

Yazan : Şeyda Günel

Amerikan emperyalizminin, Güney - Doğu Asya ve Güney Amerika'da yediği şamarlara bir yenisi daha eklendi. Ortadoğu sorununu yerinde incelemek üzere geziye çıkan Birleşik Amerika Dışişleri Bakan Yardımcısı Joseph Sisco, Ürdün ve Lübnan'da emperyalizmi siyasi ve ekonomik hegemonyasını reddeden halklarla yüzyüze geldi.

Joseph Sisco'nun gezisi Ortadoğu uyuşmazlığına taraf olan ülkeler yöneticileriyle temaslar yapmayı ve bölgedeki Amerikan stratejisinin yeniden yönlendirilmesini amaçlıyordu. Böylesine bir gezi, emperyalizmin varlığını sürdürmesi ve yeni oyunlara girişmesi için zorunlu idi. Dünya Emperyalizminin lideri Amerika, bu türden gezilere önem verir olmuştur. Benzeri bir gezi 1969 sonlarında Güney Amerika'ya yapılmıştı. New York Valisi ve Standart Oil Of New Jersey Company'nin Genel Müdürü Nelson Rockefeller gittiği bütün Güney Amerika ülkelerinde büyük kitle gösterileri ve işçi grevleri ile karşılandı. Hatta petrol babası, Nixon'un

## Amerikan Emperyalizmi Bir Şamar Daha Yedi

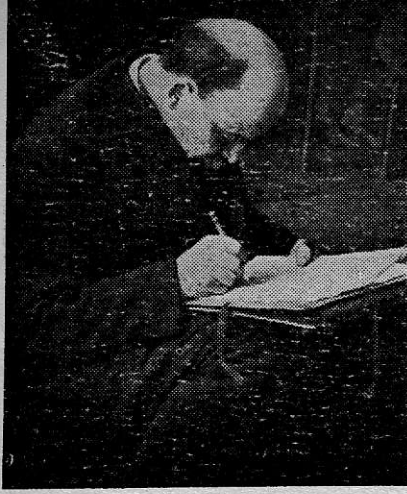
Y. SEVINÇ

özel temsilcisi Venezüella'da iki saat kalabildi. Yüzyılların sömürsünü sırtında taşıyan Güney Amerika halkları, Rockefeller'in kişiliğinde emperyalizmi yeriyorlardı.

Sisco'nun kişiliğinde sembolleşen Amerikan emperyalizminin, Ortadoğu halklarında doğurduğu tepki de aynı oldu. Sisco Ürdün gezisini on bin kişinin yaptığı aleyhte

gösteriler nedeniyle ertelemek zorunda kaldı. Bu arada Ürdün hükümetinin, isteği üzerine Ürdün'ün Amerikan Büyükelçisi de geri çekildi. Sisco, Lübnan'a geldiğinde bu kez de Beyrut Amerikan Üniversitesi gençliği ayaklandı. Amerikan bayrağı yakıldı, büyükelçilik binası taşlandı. Lübnan'daki, Filistinliler Yüksek Siyasi Komitesi de ülkedeki bütün Filistinlileri bu gösterilere katılmaya çağırdı. Yayınlanan direniş bildirisinde, Sisco'nun gezisi Filistin kurtuluş mücadelesini baltalamak, yok etmek ve bölmek için Amerikan emperyalizminin attığı yeni bir adım olarak nitelendi.

Bütün bu olaylara önemsiz ufak olaylar olarak bakmamak gerekir. Küçük olaylar, patlamalar üst aşamalara geçişin birikimini sağlar. Varolan gerçek şudur ki, halklar dünyanın dört bir yanında direniş ve uyanış içindeler. Bu mücadele yüce bir amaç uğruna verilmektedir. Emperyalizme karşı BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ ve SOSYALİZM İÇİN.



# Gençliğin eğitimi üzerine LENİN'in Düşünceleri...

Gençlik insanlığın geleceğidir. Onlar, yapıları gereği, toplumun ve geleceğin en dinamik kesimidir. Bu nedenle gençliğin eğitimi ve yetiştirilmesi büyük önem taşır.

Modern toplumda gençlik kendine özgü ilgi alanları ve görüş açıları olan bir kesimi oluşturur. Ancak bu kesim homojen değildir, okul ve üniversite öğrencilerini, işçileri, köylüleri, teknik adamları ve bilim adamlarını (bu sayılan kesimlerin gençliğini- Çev. N.-) içerir.

Son yıllarda dünya birbirinden şekil, amaç, kullanılan sloganlar ve oynadıkları rol bakımından farklı olan çeşitli gençlik hareketlerine tanıklık etti. Bu hareketler açıkça göstermiştir ki, gençliğin sosyal hayata yer alması ve istekleri toplumun yapısına, endüstriyel düzeyine, bilimsel ve kültürel gelişmesine ve egemen olan ideallere ve değerlere dayanır.

Marksizm'den önce eğitim özel eğitim kurumlarının çalışmasının ilerlemesi ve sonucu olarak görüldü. Marksizm, kişiliğin oluşmasında sosyal pratiğin rolünü, çeşitli objektif ve subjektif faktörlerin eğitim süreci üzerindeki etkisini ortaya koydu.

İnsanın gelişim sürecinde yaşadığı çevre büyük bir etkidir. İnsanın insanla olan ilişkisi ve insanın kurumlarla olan ilişkisi yaşadığı toplumun sosyal şartlarını yansıtır.

Lenin, Genç insanlar için en iyi eğitimin pratik eylem olduğunu düşünerek, onların devrim için eylemde aktif olarak çalışmalarını savunmuştur. O genç insanların sürekli arayış içinde olduğunu ve yeni fikirlere açık olduğunu fakat gerekli

Yazan: N. LANDA  
ÇEVİREN:  
ERDAL TALU

BU YAZI, LENİN'İN DOĞUMUNUN YÜZÜNCÜ YILLI DOLAYISIYLA BASILAN VE BÜYÜK DEVRİMCİNİN GENÇLİĞİN EĞİTİMİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİ DERLEYEN, "LENİN, ON EDUCATING THE YOUTH" ADLI KİTAPTAN ÖZETLENEREK ÇEVİRİLMİŞTİR. /N. LANDA, LENİN ON EDUCATING THE YOUTH, NOVOSTI PRESS AGENCY PUBLISHING HOUSE/

teorik açıklığı ve düşünceyi eksik bıraktıklarını fark etmiştir. Bu nedenle gençlerin eğitimindeki en temel yöntemin ikna olması gerektiğini söylemiştir.

"Kendinizi birer sosyalist olmak için eğitmelisiniz. Gençlik birliğinin görevi, üyelerinin okuyarak, örgütlenerek, savaşarak kendilerini eğitmeleri üzerine pratik faaliyetlerini yöneltmektir." (Seç. eserler Cilt. 3, S. 503)

**İNSANLIĞIN KÜLTÜR HAZİNESİNE EGEMEN OLALIM**

Kültürün zenginliğini iyice öğrenmek; sosyalist bir dünya bakışı açışı geliştirmek; kendi çalışmasında olduğu kadar tüm diğer faaliyetlerde de gerçek sosyalist olmak; ahlakı insanın kendi düşüncelerinde temel yapmak; Bunlar Lenin'in genç insanlar için düşündüğü gerekli şeylerdir. "Sizler ancak insanlığın yarattığı tüm bilgi hazinesini içerek sosyalist olabilirsiniz." (Seç eserler, Cilt. 3, S. 507)

"Eğer sosyalizmi hazır, ezberle formüllerden, öğütler, tertipler, re-

çeteler ve programlardan içinde bulunduğunuz çalışmalarla bütünleşen yaşayan şeye dönüştürürseniz ve eğer sosyalizmi eylem için klavuz yaparsanız, görevlerinizin üstesinden gelebilirsiniz." (Seç. Eserler, Cilt 3, s 509)

"Proleter kültürünü ancak tüm insanlığın yarattığı kültürü doğru özümleyerek ve ona yeniden şekil vererek yaratabiliriz. Bunu açıkça anlayana dek bu sorunu çözemeyiz. Proleter kültürü nereden çıktığı kimse tarafından bilinmeyen birşey, ya da kendilerini proleter kültürü uzmanları sayan kimselerin icadı değildir. Bunların hepsi saçmalaktır. Proleter kültürü, feodal toplum kapitalist ve bürokratik toplumun boyunduruğu altında insanlığın biriktirdiği bilgi hazinelerinin doğal değişimin sonucu olan şeydir." (Seçme eserleri, Cilt. 3, s: 506)

Bir ülkenin sosyalist devrim yapmadan önce yüksek bir kültür düzeyine erişmesini beklemek gereklidir? Rusya bir sosyalist devrim için yeterince olgunlaşmış mıydı? Sorun işte bu şekilde ortaya





konmuştu. Bazı Marksistlere göre ekonomik ve kültürel bakımdan geri olan Rusya, önce kapitalist koşullar altında kültürel gelişmesini tamamlamalı idi, ancak ondan sonra bir sosyalist devrime girişilebilirdi. Lenin Rusya'nın ekonomik gelişimini ve kitlelerin kültür düzeyini öteki gelişmiş kapitalist Avrupa ülkeleri ve Birleşik Amerika'dan daha aşağı olduğunu görmüştü. Fakat devrimi yapmak için belli bir kültür düzeyine erişmeyi beklemenin de saçmalığın ta kendisi olduğunu ortaya koymuştu.

Politik güç kazanıldıktan sonra eski kültüre, özellikle burjuva kültürüne karşı kararlı bir tavır takınmak gerekiyordu. Kültür düzeyinde bir yükselme olmaksızın ekonomiyi geliştirme, yığınları devletin yönetimine çekme, bireye, kişiliğini özgürce geliştirme olanağı sağlama imkânsızlığı herkes için açıktı. Lenin, çalışmayı partinin önemli görevlerinden biri olarak tanımlamıştı. Oysa bazı sosyalistler şu nedenlerle karşı çıktılar: Kapitalist ortam üzerinde gelişen eski kültür, kapitalizmi yansıtır. Dolayısıyla proletarya için geçerli değildir. Proletarya eskisine benzemeyen bir toplum kuracağına göre eski kültürün yararı yoktur. Sonuç olarak, yeni bir proleter kültürü yaratmak gereklidir. Çünkü sosyalizm kültürsüz olmaz.

Lenin bu görüşleri çok tehlikeli buluyordu. "Lenin çok iyi biliyordu ki," diyor A. V. Lunacharsky, "burjuva ilminin genç kafaları karıştırma ve zehirleme tehlikesi çok büyük değildir, buna rağmen bu cephede bir savaş yürütülmesi de gereklidir. Oysa öbür tehlike, burjuva bilimini tümünden reddedip 'komünist kabadaylığa' doğru koşturmak, bu en büyük tehlikedir."

Sanatta ise gerçek ve hızlı bir ilerleme sağlamak için sadece halk arasında geniş miktarda var olan yeteneği geliştirme olanaklarını sağlamak değil, aynı zamanda sanatı tüm çalışanların işçilerin, köylülerin mal yapmalıyız.

"Sanat" demiştir Lenin, "halka aittir, kökleri yığınların derinliğinde olmalıdır. Yığınlar tarafından anlaşılmalı ve sevilmeli, duyguları, düşünceleri ve yığınların isteklerini birleştirmeli, onları coşturmalıdır. Onlar arasındaki sanatçıları uyanırmalı ve geliştirmelidir." Lenin, kültür ve sanat üzerine, Moskova, 1938, s: 299)

## MELİ VE MARKSİST - LENİNİST DÜNYAYA BAKIŞ AÇISINI İÇERMEKTEDİR.

"Genel olarak gençliğin, ve özel olarak Gençlik Birliklerinin ve tüm öteki örgütlerin görevleri bir cümlede özetlenebilir: ÖĞRENİN." (Seçme es. cilt 3, s: 503)

Gençliği bekleyen görev çalışmaktır. Ama ne çalışmalı? Leninin buna cevabı, şöyledir: sosyalizme ulaşmak isteyen tüm genç insanlar sosyalizmi çalışmalıdırlar.

Bunun için ne gereklidir? Bilimsel sosyalist bilgiye sahip olmak için genel bilgi deposundan neler seçilmelidir? İlk bakışta, tüm bilgileri kapsayan sosyalizmin temel kitaplarını, dergileri, çalışmaları içermek, bilimsel sosyalizmi öğrenmek tir sonucuna varılabilir. Oysa bu tür bir tanımlama, yetersizdir. Sadece başka insanların teorik çalışmalarının ürünü olan hazır sonuçları içeren bir kişi, bu bilgiyi gerçek hayatla bağlayamaz, ve kendi günlük çalışmalarına uygulayamaz.

Sosyalizmi iyice öğrenmek için, geçmişin kültürünü ve ilmini ve insan bilgisinin tüm zenginliğini öğrenmek gerekir. Marksizmin milyonlarca insanın kafasına ve kalbine yol bulabilmesi, Marx ve Engels'in çözümlenmelerini ve sonuçlarını yüzyılların uygarlığınca geliştirilmiş insan bilgisinin kaynağına dayandırdıkları içindir der Lenin.

Marksist bir dünya bakış açısının temeli, önceden bilinen bilgiyi günlük hayata uygulama yeteneği ile birleştirerek yaratılabilir.

Gerçek bir marksist - leninist olmak isteyen her genç insan Marx, Engels ve Lenin'in eserlerini öğrenmelidir. İnsanın kafasına sürü halinde iktibasları yığarak, ayrıntıların ezberlemesi, Marksist - leninist teoriyi temelden öğrenmekten çok uzak bir çalışmadır. Eesas görev Marx, Engels ve Lenin'i anlamaktır.

Krupskaya, Lenin'in nasıl çalıştığını şöyle anlatıyor, "Lasalle'in Marx tarafından bir eleştirisini okuyordu. Daha sonra Lassalle'i kendisi de okudu ve Marx'ın haklı olduğuna karar verdi. Lenin'in Marx'a sonsuz saygısı vardı, fakat birşeye, bu güvene dayanarak inanmazdı. Bazan ona, örneğin birisinin yazısının kötü olduğu söylenirdi. Kendisine söylenen şeyin doğru ya da yanlış olduğuna ya da yazının iyi mi,

kötümü olduğuna kendisi okur ve karar verirdi”

Bazı zamanlar farklı ortamlarda ortaya çıkan benzer olaylar değişik sonuçlara yol açardı. Lenin her zaman olayların bütün yönleri ile gözden geçirilmesini savunmuştur. Ancak böylesine bir yaklaşım hatalı sonuçları önleyebilir. Lenin daima ayrı olaylardan sonuna kadar yeni sonuçlar çıkarmaya çalışmıştır.

“Vladimir İliç, her zaman hayatı berrak bir kafa ile anlamaya çalışmıştır. O, gerçeğe gözünü kırpmadan bakar ve düşmandan nasıl yararlanabileceğini bilirdi. Eğer düşman bir olayı doğru değerlendirmişse, değerlendirmenin düşman tarafından yapılmasını önemsemez, fakat kendisi sorunu çözmek için doğru bir yaklaşım olarak kullanırdı. Lenin, düşmandan yalnız doğrudan değil, dolaylı olarak da yararlanırdı. Eğer bir düşmanı onu övüyorsa bunu bir ihtar olarak kabul eder, hata yapıp yapmadığını kontrol etmek için sorunu tekrar gözden geçirirdi.” (Krupskaya)

## BİLGİ GELECEĞİ YAKINA GETİRİR

Kapitalist ülkelerde eğitim hala egemen sınıfların imtiyazıdır. Onlar, yeni yetişen neslin eğitimine, kendi çıkarları ile uyuşan bir şekil vermeye çalışırlar. Onlar kültürü zengin sınıfların malı yapmak ve tüm zenginliklerine sahip oldukları bir toplumu yönetme rolüne uygun, mevcut sosyal sistemin gardiyanlarını yetiştirmek isterler. Ve ezilen sınıfların genç nesilleri, egemen sınıfların isteklerinin itaatkâr uygulayıcıları olmaya mahkûm edilirler. Kapitalizm eğitimin herkez için mümkün olduğunu ileri sürer. Fakat bu şekilci bir anlatımdan öte bir şey değildir. Kapitalizmde insanların çoğunluğu gerekli araçlara sahip değildir. Bu durum eğitimi bir azınlık için elverişli kılmaktadır. İlk okul eğitiminin zorunlu olduğu ülkelerde sınıf farkları özellikle ikincil ve yüksek okullar düzeyinde hissedilir. Bilimin ve teknolojik devrimlerin ilerlemesi ve gelişmiş sosyal güçlerin etkisi ile okul eğitiminin demokratikleştiği doğrudur. Fakat birçok öğrenciler, özellikle aileleri emekçi sınıflardan olanlar, hem çalışmaya hem de okumaya zorlanıyor. Bu durum birçok zorluklar

yaratıyor ve pek çoğu okumayı bırakıyor. Mezun olanların sayısı kapitalist ülkelerde her zaman okullara kaydolanlardan azdır.

Demek ki genç bir insan tüm insanlığın bilgisini içermeli, çalışmayı öğrenmeli, bu arada eğitiminin her aşamasında emekçi sınıfların sömürücülere karşı yürüttüğü mücadele ile bağlamayı öğrenmelidir. Devrimden önce Lenin şunları yazıyordu: “Geleceğin ideal toplumu, eğitim ile genç neslin üretken emeğinin birleştirilmesi olmaksızın düşünülemez: ne öğretim ve eğitim, üretken emek olmaksızın, ne de üretken emek eğitim ve öğretimle paralel gitmeden, bugünkü teknolojik ve bilimsel bilgi düzeyinin istediği yüksekliğe erişilemez.” (Toplu eserler, cilt 2, s: 472)

Lenin’e göre genç insanlar toplumun gelişme yasalarını, ekonomik sistemlerin gelişim süreçlerini, sınıfların ayrımını ve devletin gelişimini öğrenmelidirler. Bunların bağlantılarını, dinsel ahlâki kavramların özel sosyal formlardan nasıl öne çıktıklarını anlamak gereklidir. Gençlik, sosyalizmi gözünde sadece bir ülkü olarak canlandırmamalıdır. Sosyalizmi aynı zamanda insanlığın kaçınılmaz olarak geliştirdiği bir sistem olarak anlamalıdır ve bu sisteme varacak yolu hazırlamalıdır.

Lenin, genç bir insana sorunları doğru olarak ortaya koymayı öğretmenin en önemli şey olduğunu düşünürdü. Çünkü ilim ve kavrama, sorunun ortaya konusu ile başlar. Gerçek bir soruyu ortaya atmak, yeni bir araştırma ve yeni bir yaklaşım isteyen bir problemi tanımlamaktır.

“Gençlik Birliği, kendini sosyalist kitap ve dergileri okumayla sınırlamamalı, eğitimini, öğrenimini ve yetiştirilmesini, işçi ve köylülerin çalışmaları ile birleştirmelidir. Ancak işçiler ve köylülerle omuz omuz çalışarak gerçek bir sosyalist olunabilir.” (Seçme eserler, Cilt 3, S: 516)

## SOSYALİST AHLAK ÜZERİNE

“Gençliği yetiştirmenin, eğitiminin tüm amacı, onları sosyalist ahlâka donatmak olmalıdır.

Sosyalist ahlâk denen bir şey var mıdır? Vardır. Çoğunlukla biz-

lerin kendimize özgü bir ahlâkımızın olmadığı söylenmiştir. Ve burjuvazi pek sık olarak biz sosyalistleri ahlâki reddetmekle suçlamıştır. Bu, işçilerin, köylülerin gözüne toz atmak, kavramları karıştırmak yöntemidir.” (Seç. es. Cilt. 3, S: 510 — 512)

Burjuvalar her zaman, egoizm, hırs, saldırganlık, barbarlık vb. gibi kusurların, insan için doğal olduğunu ve insan tabiatının ve moral değerlerin değişmezliğini ve ölümsüzlüğünü iddia etmişlerdir. Sosyalistlerin bu görüşlere karşı takınacağı tavır ne olmalıdır? Lenin, sosyalistlerin ahlâka burjuvalardan daha farklı bir yaklaşım geliştirdiklerini söylemiştir. İnsanın kusurları ve erdemleri birlikte, antagonist sınıflı toplumun yarattığı korkunç savaşta ortaya çıkmışlardır. Marx, “insanın en yüksek yetenekleri, en düşük barbarizm düzeyinde gelişmeye başlamıştır” diyor. Marksistler, sınıflı toplumla birlikte doğan kusurların, bu toplumla birlikte yokolacağına inanırlar.

Sosyalistler, görüşlerini, insan tabiatına yeni bir şekil vermenin sosyalist bir atılımla hızlandırılacağına dayandırırlar.

Lenin birleşmiş ve sağlam bir disiplinin, sosyalist ahlâkın temel ilkelerinden olduğunu ortaya koymuştur. Sosyalistler, burjuva toplumuna olan nefreti birleştiren ve onunla savaş için güçlerini örgütlemek kararlılığı, hazırlığı ve yeteneğinde olan işçiler ve köylülerin sınıf bilinci disiplini burjuva toplumunda geçerli olan ve çoğunluğun isteklerine uymayan, eski talim çavuşu yöntemlerinin yerine yerleştirmiştir. Genç insanlar ahlâk üzerine uzun uzadıya vaaz verilerek eğitilemez. Sosyalist bir eğitimde en önemli şey, kişiye gücünü, bilgisini ve çalışmasını ortak bir davaya vermesini öğretmektir. Lenin’e göre sosyalist olmak, davranış ve disiplin örneği olmaktadır. Çünkü, bilimli disiplin ve insanlar arasında yeni ilişkiler kendiliğinden ortaya çıkmazlar. Yeni toplum için savaşta ve çalışmada gelişirler.

Lenin’in söyledikleri, birçok ülkelerde genç nesillerin malı olmuştur. Bunlardan en önemlisi şudur; genç devrimciler hiçbir zaman kitlelerle olan bağlarını yitirmemeli-dirler.



## Vladimir İlyiç

### Toprak Kararnamesini

Vladimir İlyiç, Kışlık saray, Devrimci Bolşevik güçler tarafından alınınca, gizlenmek için giydiği elbiselerini değiştirdi ve en eski kavga arkadaşlarıyla çevrili olarak Petrograd İşçi ve Köylü murahhasları Sovyetinin oturumunda bulunmak üzere görüldü.

Gece oturum bitince ben'im kaldığım eve gittik. Bir şeyler yedik ve Vladimir İlyiç'i elimden geldiği kadar ağırlamaya çalıştım. Çok yorgundu.

Vladimir İlyiç'in uyuduğundan emin olmadan uyumamayı düşünerek yan odadaki divana çekildim. Onu tutuklamak veya öldürmek amacıyla bir takım kimselerin zorla içeriye girmelerine karşı dış kapıyı kilitleyip zincirle ve kanca ile bağladıktan sonra, tabancalarımızı yanımıza aldım. Bu devrimin ilk gecesiydi ve her şey olabiliyordu. Aynı nedenle kargaşalıkta unutulabileceğim korkusuyla bir kâğıt üzerine bütün yoldaşların, Smolny'nin, Bölge işçi komitelerinin, sendikaların telefon numaralarını yazdım.

Vladimir İlyiç odasındaki ışığı henüz söndürmüştü, uyuruy uyumadığını merak ederek dinledim. Dalmaya başladığım anda onun hemen hiç ses çıkarmadan kalkarak uyuduğundan emin olmak için kapıyı hafifce araladığımı farkettim. Parmaklarının ucuna basarak masaya yaklaştı oturdu. Bir mürekkep şişesini açarak yayılmış durumdaki kâğıtlar üzerinde çalışmaya koyuldu.

Yazıp karalıyarak, notlar alarak sürdürdü ve sonunda bütün çalış-

## Nasıl

## Yazdı?

masını temiz bir kopya halinde baştan yazdı. Işığı söndürüp yatağına girdiğinde, Petrograd'da sonbahar sonu sabahı, göğü griye çeviriyordu.

Kalkma zamanı kattaki herkese Vladimir İlyiç bütün gece çalıştığı ve doğal olarak çok yorgun olacağı için sessiz olmalarını söyledim. Fakat aniden giyinik, dinç, güçlü ve neşeli odasından çıkıp aramızda beliriverdi.

"Sosyalist devrimin bu ilk gününü kutlarız!" diyerek herkesi selâmladı. Yüzünde en ufak bir yorgunluk izi yoktu. Kahvaltı için bir araya geldikten, sonra Vladimir İlyiç cebinden temiz bir şekilde yazılmış bazı sayfalar çıkarıp, ünlü Toprak Kararnamesini okumamız için bize uzattı.

"Eğer bunu ilân edebilecekseniz (Kongre'de kabulü kastediliyor - C) basıp, yaygın bir şekilde dağıtımla. Bırakın burjuvazi geriye almak için uğraşsın! Hiç bir şansları yok; hiç kimse bu hakkı köylülerden geri alacak ve toprak ağalarına geri verecek güçte değildir. Ekim Devrimimizin en önemli kazançlarından biri budur. Tarımsal devrim bugün tamamlanmıştır.

Aramızdan birinin köylük bölgelerde daha bir çok başıbozukluk

ve mücadele olacağından söz etmesi üzerine O, temel ilkelerin anlaşılması ve benimsenmesi ile bunların ortadan kalkacağını söyledi, Ayrıca kararnamenin köylü komisyonlarının temsilcileri yoluyla ve Sovyetler kongresinde yansıyan isteklerine uyduğu için, özellikle köylülerce kabul edilebileceğini ekledi.

"Köylüler açıkça anlayacaklardır ki biz onların haklı isteklerini daima destekliyeceğiz. Köylülere, yaşamalarına ve isteklerine yakınlaşmalıyız. Eğer bazı budalalar gülerse, bırakınız. Biz sosyalist devrimcilerin köylüler üzerinde tekel kurmasını hiç bir zaman düşünmedik.

Toprak kararnamesi akşamın geç saatlerinde Kongre'de ilân edildi, ve en kısa zamanda yeniden yazılıp ertesi gün basılmak üzere gazetelere verilmesine karar verildi. Hükümetin kararının bütün gazetelerde basılması için özellikle Vladimir İlyiç ısrar etmişti.

Ayrıca yığınlar arasında yoğun bir şekilde dağıtılabilmesi için kararnamenin bir kitapçık halinde elli bin kopyadan az olmamak üzere basılıp, ilk olarak, memleketlerine dönen askerlere dağıtılmasına karar verildi. Bu iş bir kaç gün içinde başarıyla tamamlandı.

Kararnamenin kabulünden çok geçmeden ben kopyaları Petrograd yazı işleri müdürlüklerine özel ulaklarla ve diğer şehirlere mektup ve telgraflarla yolladım. Gazetelerimiz onları zamanından çok önce basım için hazırladılar. Sabahleyin yüzbinlerce ve milyonlarca insan Kararnameyi okudu, ve bütün çalışan insanlar onu sevinçle karşıladılar. Burjuvazi kendi gazetelerinde bağır-  
dı durdu, fakat onları dinleyen kim?

Vladimir İlyiç sevinçle,

"Yalnız bu olay bile, gelecek yıllar için tarihimizde derin bir iz bırakacaktır" diyordu.

Toprak Kararnamesi her yerde öğrenildi. Vladimir İlyiç'in büyük bir güç ve çaba harcadığı ve büyük önem verdiği bu kanun kadar sanırım hiçbir kanun böylesine yaygın bir şekilde basılmamıştır.

# MDD Sapmasının Ortaya

MDD sapmasının ortaya atıldığı ve savunulduğu ilk yer YÖN dergisidir.

Yön ne idi ve ne yaptı? Kısaca söylersek Yön dergisinin amacı :

1 — Asker - sivil aydın zümreyi sosyalizm yolunda bilinçlendirmek ve ikinci bir 27 Mayıs kadrolarını hazırlamak,

2 — Buna imkân sağlamak için, Türkiye'de gelişmekte olan sosyalist hareketi iktidar alternatif olmaktan engellemek ve bunun için de TİP'i yok etmek ya da en azından etkisiz duruma getirmekti.

Bunları nasıl söylüyoruz?

I — Yön asker-sivil aydın zümreye seslenen bir dergiydi. Doğan Avcıoğlu'na göre "asker-sivil aydın zümre toplumun en ilerici kesimini teşkil etmektedir." /Yön sayı 185/ Ve hatta, yine Doğan Avcıoğlu'na göre "Türkiye'deki hakim çatışma emperyalizm, komprador - ağa üçlüsü ile ara tabakalar arasındadır." /Yön s: 185/ Buradaki ara tabakalardan kasıt, asker-sivil aydın zümredir. İşte Yön dergisi bu ilerici ara tabakaları sosyalist yapmaya uğraşıyordu.

Burada bir parantez açalım. Çünkü, bu konuda M.D.D.'cilerin de söyleyecek sözleri vardır :

"Asker - sivil aydın zümrenin, Türkiye'de, öteki devrimci güçlere kıyasla iktidara en yakın güç olduğu da bir gerçektir." (Aydınlık sayı : 15)

"Kemalistlerin Amerikan emperyalizmine karşı kıyasıya bir mücadele vermenin hazırlığı içinde bulunduğumuz bilinen bir gerçektir." (Mahir Çayan Aydınlık Sayı : 15 )

"Somut şartların somut tahlilinden hareket eder ve idealizme sapmazsak, Daha bir süre Türkiye'deki devrimci harekette asker - sivil aydın zümrenin önemli bir rol oynayacağını görürüz. Bugün de yurt ölçüsünde esas mücadele, işbirlikçilerle bu kuvvetler arasında cereyan etmektedir." (Şahin Alpay, Aydınlık Sayı : 12)

Biz yine Doğan Avcıoğlu ile devam edelim. Doğan Avcıoğlu'na göre asker - sivil aydınları "toplum hayatındaki önemli rolleri dolayısıyla, öncü bir rol oynama, kendilerini tarihi bir misyona sahip sayma eğilimindedirler." (Yön 185)

Bu değerlendirmenin altını çizmek gerekir, çünkü asker - sivil aydın zümrenin bu özelliği gözden kaçırılırsa, sonuç Türkiye'deki devrimci mücadeleyi bu zümrenin kuyruğuna takmak olur ve öyle olmaktadır.

Burada ikinci bir parantez açalım ve MDD tezini savunanların bu konudaki görüşlerine bakalım :

"Kemalistlerin, Anti - Amerikan millî cephenin kendi önderliklerinde kurulmaları ve ikinci kurtuluş savaşımızı sevk ve idare etmek istemeleri doğaldır." (Aydınlık Sayı : 15)

"Öncünün kim olacağını mücadele gösterecektir. Ben kendi hesabıma eminim ki, geniş Kemalist çevreler sosyalizmi benimseyecekler ve sosyalistlerin öncülüğünde olacaktır mücadele." (Mihri Belli, Türk Solu Sayı : 64)

Şimdi, bu asker - sivil aydın zümrenin siyasi örgütü var mıdır, varsa hangisidir? Bunu aramak ve bulmak gerekir.

"Yön millî bağımsızlık davamızda İnönü'nün liderliğindeki bir CHP'nin önemli yeri olduğu inancıdadır." (Yön sayı : 24)

"Küçük burjuva bürokrasisi CHP içinde egemen güçtür ve gün geçtikçe bu egemenlik perçinlenmektedir." (Mihri Belli, Türk Solu sayı : 64)

"CHP'nin gerçek gücü gidip de topladığı oylarla ölçülemez. CHP küçük burjuva bürokrasisinin partisidir." (Mihri Belli, Türk Solu sayı : 105)

Görülmektedir ki, öümüzdeki devrim için, gerek Yön dergisinin, gerekse MDD'ci proleter devrimcilerimizin (!) asker - sivil aydın zümre hakkındaki tahlilleri aynıdır. Ve bu tahliller, onları, isteseler de istemeseler de sonuç olarak CHP'ye bel bağlamaya götürmektedirler. Çünkü asker - sivil aydın zümrenin siyasal örgütü, kendilerinin dediğine göre CHP'dir. Ve Mihri Belli şunu diyebilmektedir :

"Halk Partisi Nato'dan çıkılım dediği gün çıkarız Nato'dan." (T. Solu sayı : 105)

Kişinin bunu söyleyebilmesi için küçük burjuva kuyrukçusu olması gerekir. Evet, bir gün CHP de Nato'dan çıkılım diyebilir. Ama unutulmasın ki o gün, Türkiye'nin Nato'da kalmasında Amerikan emperyalizminin herhangi bir çıkarı kalmadığı gün olacaktır. Oysa, gerçek millî kurtuluşçular, bağımsızlığı, emekçi halkımızın devrimci mücadelesinde görenlerdir. Yoksa, umutlarını CHP'ye bağlayanlar, hiçbir zaman gerçek Kurtuluşçu olmayacaklardır. Bu işin ilk yanı. Gelelim asıl önemlisine :

II — Yön dergisi ve çevresindekiler TİP'i yıkmak için çabalamıştır. Buna mecburdurlar çünkü, ilerici ara tabakaların yanında bir iktidar namzedi belliyordu : TİP'in öncülüğünde işçi ve öteki emekçi sınıfların iktidarı. Yön'e göre TİP'i kendilerinin yapacağı bir hareketin ancak yan örgütü olabilirdi. Çünkü asker - sivil aydın zümrenin tarihsel bir misyonu vardır ve bu zümre devrimde öncü bir rol oynamak isterdi.

Bu nedenle, Yön dergisi ve onun çevresinde toplananlarla T.İ.P. arasındaki anlaşmazlığın esas nedeni, İŞÇİ SINIFI ÖNCÜLÜĞÜ meselesi olmuştur. Doğan Avcıoğlu 1962 yılında şöyle diyordu : TİP yöneticileri Türkiye'nin gelişme safhasını, sosyal kuvvetler durumunu ve mevcut ortamı göz önünde tutmadan, sınıf önderliği davasını en önemli mesele olarak ortaya attılar." (Yön sayı : 50)

Burada üçüncü bir parantez daha açalım ve MDD'cilerin bu konuda ne dediklerine bakalım :

# ÇIKIŞI VE GELİŞMESİ

"Türkiye'de proletarya, bugün devrime öncülük edecek objektif ve subjektif şartlara tam olarak sahip değildir." (Şahin Alpay, Aydınlik sayı: 12)

"Türkiye'nin tarhinde hiçbir zaman gerçek bir kapitalist gelişme görmemiş olması, feodal ilişkilerle bağdaştırılmaya çalışan bağımlı, kısır bir ekonomide proleter'in yerinin iğretliliği, sanayi işçilerinin büyük çoğunluğunun köyle bağlarını sürdürmesi ve işçinin yarı köylü vasfını muhafaza etmesi, şehir ve köy arasındaki uçurumun derinliği, Türkiye proletaryasının bilçnenmesini, kendisi için sınıf niteliğine bürünmesini geçiktiren etkenler arasında zikredilebilir." (MDD Broşürü)

Yön dergisi ve onun çevresinde toplananlar, işçi sınıfının öncülüğü meslesini bir türlü kabul etmemişlerdir ve Yön'e göre, işçi sınıfı öncülüğünü savunmak ve bunu ortaya atmak dogmacılıktır, sekteçiliktir. Şahin Alpay'a, göre Mihri Belli de aynı değerlendirmeye katılmaktadır. Yani Mihri Belli'ye göre de işçi sınıfı öncülüğünü savunmak dogmacılıktır. (P. D. Aydınlik, sayı: 17)

Yine biraz geri dönlüp devam edelim. O günlerin /1962 - 1963/ şartlarında T. İ. P.'in güçbirliği çağrıları, başta Yön dergisi olmak üzere, onun gibi asker sivil aydın zümrenin sosyalistlik elbisesi giymiş tüm kuruluşları tarafından sabote edilmiştir. İşte örneği:

— 1962 yılında T. İ. P. ilerici kuruluşları ve yayın organlarını, demokrasiye aykırı yasaların kaldırılması yolunda güçbirliğine çağırdı. Bu provake edildi. Sosyalist Kültür Derneği kurucularından İlhami Sosyal ise bu provakasyonu şöyle savunmuştu:

"Günün birinde, TİP'den bu yolda bir önerge geldi. Resmi bir yazı ile örnek genel merkezine bu konuda toplantılar yapılması teklif ediliyordu. TİP ile Sosyalist Kültür Derneği, Türkiye Öğretmen Dernekleri Federasyonu, Anayasa derneği, Yön dergisi, İmece dergisi nasıl olur da mevcut yasalar çerçevesinde organik olduğu zikredilen bir bağ kurarak işbirliği yapabiliirdi." (Yön sayı: 174)

Yapılamazdı tabii, çünkü davet T. İ. P.'den geliyordu.

Dev - Güç de işte bu tarihsel misyonun sonucudur. Aynı İlhami Sosyal bu kere, MDD sapmasını savunanların da düşüncelerine tercüman olarak şöyle dlyecekti "Bazı sol - sekte çevrelerin (TİP kastediliyor. Devrimcileri Güçbirliğinden kendilerini tecrit etmesi ve güçbirliğini baltalaması karşısında onları güçbirliğine bir kere daha çağırıyoruz." (Türk Solu sayı: 25)

Görülmektedir ki, başlangıçta TİP'in öncülüğünü yaptığı bütün güçbirliği çağrıları cevapsız kalmıştır. Yön dergisi ve onun çevresinde toplananlar, öncünün, asker - sivil aydın zümre olduğunu açıkça söylemişler ve bu şekilde davranışlardır.

Bununla beraber, bir kısım örneklerini yukarıda verdiğimiz üzere, MDD sapmasını savunanlar da önmüzdeki devrimci adım ne olursa olsun, öncünün as-

ker - sivil aydın zümre olacağını kimi açık, kimi üstü kapalı şekilde ileri sürmüşlerdir. Öncülük konusunda bir MDD ideologu şöyle demektedir:

"Gücü yeten çözümler devrimde öncülük sorunu." (Mihri Belli, T. Solu, sayı: 103)

Bu kişi üstelik, "Bugüne kadar, Türk Solu bas-yazılarında işçi sınıfı hareketlerinden bir kere dahi söz etmemenizi nasıl açıklarsınız" sorusuna cevap olarak, "o dönemde Türk Solu dergisinin bir cephe dergisi olduğunu unutmamak lazımdır" diyebilmek cüretini göstermiştir. Sözde cepheyi bir dergide kurmaya kalkan bu kişiler, o dergide bir iki tarihsel misyon sahibi de yazı yazıyorlar diye, değil işçi sınıfı öncülüğü, işçi sınıfı hareketlerinden bile söz etmemeleri ibret vericidir. Ve kaypaklıklardan ders alınmalıdır.

Yön yıkıcılarının, işçi sınıfı öncülüğü meselesi ile başlattıkları muhalefet kampanyası, 1966 yılında meyvelerini vermeye başladı. Yön yıkıcıları 1966 yılında, dergilerinde, TİP hakkında bir tartışma açtılar. MDD sapmasının TİP içinde tezgahlanması bu vesile ile oldu. MDD tezi ki esasta, Yön tezine uydurulmuş ve onun terminolojiye oturtulmuş şekliinden başkası değildi, bu tartışmalarda bol bol savunuldu ve Partiye teklif edildi.

Bu tartışmalarda neler denmiştir:

İSMET SUNGURBEY: "Biz öteden beri işçi sınıfı öncülüğü teorisinde Yön'ün temsil ettiği görüş-teyl." (Yön sayı: 178)

MİHRİ BELLİ: "Asker - sivil aydın zümre ile komprador - feodal ağa ittifakı arasında uzlaşma için maddi bir temel yoktur.. Bu zümre ile komprador ağa arasında derin sınıf çelişkisi ayan beyan ortadadır.. Ve Türk sosyalistleri. Demokratik devrim aşamasında pek önemli bir rol oynaması mukadder olan bu zümrenin önemini doğru değerlendirmek zorundadırlar. Devrimci bir kadro komprador sermayesinin ve onunla kader b'rligindeki taşra mütegalibesinin ekonomik ve dolayısıyla politik etki alanını kısacak nitelikte reformlardan birkaçını gerçekleştirdiği ve emekçi halkın bu reformların kendi yararına pratik sonuçlarını gözü ile gördüğü, devrimin nimetlerini tatdığı gün Türk halkı kesin olarak devrimden yana bir tutum benimseyecektir." (Yön, sayı: 175)

Bu örnekler çoğaltılabilir. Ama açıktır ki, MDD sapması TİP saflarına bu şekilde sokuldu. MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM TEZİNİN DOĞUŞU KÜÇÜK BURJUVA KUYRUKÇULUĞUDUR. Ve bu tezi savunan sözde ideologlar, parti içindeki genç ve gerekli sosyalist eğitimden geçirilmemiş kafaları böyle kavram kargaşalığının ortasına attılar. Şimdi sormak gerek bu tezin ideologlarına: SİZ PARTİ YIKICISI DEĞİL MİSİNİZ?

★ Bu yazı, Sosyalistlerin Sesi adı broşürden özetlenmiştir.

# Emperyalizmin

## değişen yöntemleri

Emperyalizmi her şeyden önce bir bütün içinde kavramak gerekir. Emperyalizm, kendisini değişik yerlerde değişik kılıflarda gösterir. Kapitalist ülkelerdeki büyük 1873 buhranından sonra oluşan emperyalizmin ülkelere sızma yöntemleri bugüne dek çeşitli şekiller almıştır. Genel anlamda üç çeşit sızma yöntemi bulmuştur kendine. Bunları aşağıda sıra ile inceleyeceğiz.

### KAPİTALİZM

#### YAYILMAK ZORUNDAYDI

Kapitalist ülkelerde firmalar arası rekabet, üretim ve satış miktarını arttırmayı zorunlu kıldı. Ama üretim ve satış miktarını arttırmak için ülke içi ve ülke dışı pazarlara egemen olmak gerekir. Bu egemenlik aynı zamanda pazarın istikrarlı kalmasını, yani üretimin gelişme hızına paralel olarak talebin arttırılmasını zorunlu kılar.

O halde kapitalist firmaların büyümesi ve güçlenmesi zorunludur. Önce ülke içindeki rakip firmalar yenip yutulacak, sonra da pazar genişletme ihtiyacı sürekli olduğu için, ülke dışına yayılmak zorunlu olacaktır.

Yayılmaya önce tekellerin yayılması şeklinde görülmüş, bir süre sonra ise gerek yerli nüfusun direnişi, gerekse diğer ülkelerdeki tekellerin rekabetine karşı devletin desteğini almak zorunda kalmıştır. Demek ki, rekabetçi kapitalizm önce ülke içi rekabeti öldürüp tekelci kapitalizmi yaratmış; tekelci kapitalizm ise, kendi dışındaki etkenler dolayısı ile tekelci devlet kapitalizmine dönüşmüştür.

Emperyalizmin, genel olarak sömürge ya da sömürge benzeri ülkelerin:

- 1 — İş-gücünü sömürme,
- 2 — Doğal kaynaklardan yararlanma,
- 3 — İç ve dış pazara egemen olma,
- 4 — Üretim ve tüketim yapılarına yön verme konularında, ülke dışı güçlerin ağır basmasıdır. Temel yapıda belirleyici olan güç, üst yapıda da belirleyici olacağına göre, sömürge ya da sömürge benzeri ülkelerin siyaseti, ideolojisi, kültürü de ülke dışı güçler tarafından biçimlendirilecektir.

### BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDAN ÖNCE EMPERYALİZM

Emperyalizmin bu dönemdeki yöntemi, yabancı sermaye yolu ile sömürüdür. Sömürülen ülke içinde hiçbir şekilde millî sermaye yatırımları yoktur. Bu çeşit sömürü artık geçerli değildir. Tersini iddia edenler "eğer yabancı sermayeyi kovarsak, emperyalizmi de kovmuş oluruz" gibi yanlış bir sonuca varırlar.

1916'da Lenin "Emperyalizm" adlı kitabında emperyalizmi, tekeli kapitalizmin, ortalama kâr oranının daha yüksek olduğu geri ülkelerde yayılması olarak almıştı. Buna şu şekilde karşı çıkıldı: "millî sermaye, bu yolu kullanmaktadır, ancak sermaye ihracı giderek sermaye ithali haline gelmiştir. "Lenin'in emperyalizm teorisinin sermaye ihracına dayandığı görüşü bayatlamıştır" denildi.

Oysa Marx, Engles'e yazdığı mektubunda "Burjuva toplumunun temel görevi dünya çapında bir pazar kurmak ve üretimi buna göre düzenlemektir" diyor. Öyle ise Lenin Emperyalizmi sadece sermaye ihracına bağlamamıştır, fakat o dönemde kullanılan en etkin araç

Ev sahibinin küçük kızı :

"Eğer köpek balıkları insan ol saydı", diye Bay K. ya sorar :

"Küçük balıklar için daha mı iyi olurdu." "Elbette" der Bay K.

"Eğer köpek balıkları insan olsalardı, denizlerde küçük balıklar için, içinde her türlü yiyecek, bitki, hayvan gereçlerinin bulunduğu büyük kasalar yaptırırlardı. Kasaların daima taze su almasını sağlarlar, her türlü sağlık tedbirini alırlar, örneğin küçük balıklardan birinin yüzgeci sakatlırsa hemen sargınlardı ki, köpek balıkları vaktinden önce bir balık kaybetmesin. Balıkların canı sıkılmasını diye büyük su bayramları tertiplenirdi, çünkü neşeli balıklar sıkıntılılardan daha lezzetli olur. Tabii ki, bu büyük kasalarda okullar olurdu. Bu okullarda küçük balıklara, köpek balıklarının ağızlarına doğru nasıl yüzgeçleri öğretilirdi. Örneğin herhangi bir yerde tembel tembel yatan köpek balıklarını bulmak için coğrafya bilgisi gerekir. Özü elbetteki balıkların ahlak eğitimi olurdu. En

olarak sermaye ihracını göstermiştir.

Emperyalizmin esas görevinin sermaye ihracı olduğu dönemlerde geri kalmış ülkelerde giderek millî sermaye çoğalmış ve kendi kendine kâr edebilecek bağımsız bir güç haline dönüşmüştür.

### BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINDAN SONRA EMPERYALİZM

Ülke içindeki millî sermayenin kendi kendine kâr edebilecek duruma gelmesi, emperyalizmin o ülke içine sızma yöntemini değiştirdi. Yabancı sermayenin herhangi bir alana yatırım yapması, millî sermayenin oraya girmesini engelledi. Bu alana ülke için firmalardan birinin yatırım yapması, o firmanın [ya da devlet sektörünün] iflâsı ile sonuçlanır oldu. Tekelci kapitalizm, ülke içindeki tekeli elinde tuttu. Ülke içinde bazı yatırımlara müsaade etti. Fakat bu yatırımlar ancak tarım alanında oldu ve hiçbir şekilde sanayi yatırımlarına müsaade edilmedi.

Fakat bu yöntemde, zamanla geri ülkelerin uyanışı ile geçerliliğini kaybetti ve tekeli kapitalizm kendine daha başka yöntemler aramaya koyuldu. (Devamı var)

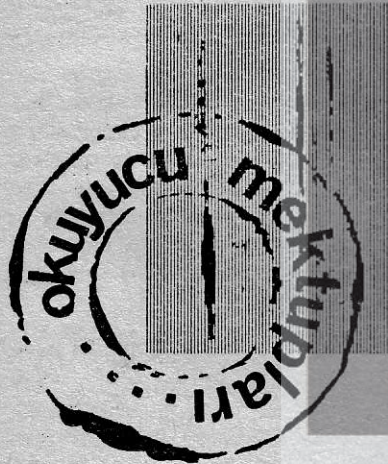
# Eğer köpek balıkları insan olsaydı

B. Brcht'den  
Halis AKDER

yüce, en güzel şeyin, küçük bir balığın kendini severek köpek balıklarına feda etmesi olduğunu ve köpek balıkları kendilerine iyi bir istikbâl sağlayacaklarını söyledikle-

rinde, buna mutlaka inanmak gerektiğini öğretirlerdi. Balıklara geleceğin güvenlik altında olmasının ancak itaatla mümkün olduğu anlatılırdı. Balıklar herşeyden önce kendilerini materyalist ve marksist eğilimlerden sakınmalıydı ve kendilerine bu eğilimde olan biri açıldı mı bunu derhal köpek balıklarına ihbar etmeliydiler. Eğer köpek balıkları insan olsaydı, denizler altında savaş da olurdu ki, başka balık kasabalarını ele geçirebilsinler. Bu savaşı küçük balıklara yürüttürürlerdi. Küçük balıklara, başka köpek balıklarının balıkçıları ile kendilerinin arasında büyük farklar olduğu öğretilirdi. Ancak bilindiği üzere küçük balıklar dilsiz olduklarından susardı, fakat herbiri başka bir dilden sustuğundan birbirlerini anlamaları imkânsızdır. Savaşta başka kasalardan birkaç kendi dilince susan küçük balığı öldürene yosundan madalya takılır ve de kahramanlık rütbesi verilirdi. Eğer köpek balıkları insan olsalardı, tabii ki, sanat ta olurdu, güzel resim-

ler de olurdu. Köpek balıklarının ağızlarının cennet gibi tasvir edildiği, deniz altında tiyatrolar, kahraman balıkçıların kendilerini kaptırmaşcasına köpek balıklarının ağızına nasıl yüzdüklerini gösterir ve müzik o kadar güzel olurdu ki, bu namelerle, hülyalı, en rahat düşüncelerle köpek balıklarına koşarlardı. Din de olurdu köpek balıkları insan olsalardı. Küçük balıklara gerçek hayatın köpek balıklarının midesinde başladığını anlatan. Bundan başka, küçük balıkların bugün olduğu gibi eşitlikleri ortadan kalkardı, bazılarını görevler verilerek diğerlerinin üstüne getirilirdi ve biraz büyüklerin daha küçükleri yemelerine de izin verilirdi. Bu köpek balıkları için de iyi olurdu. Böylelikle arada bir iri lokma yeme fırsatını bulurlardı. Bu büyükçeler küçük balıklarla rarasında düzeni sağlardı, kasalarda öğretmenler, subaylar, mühendisler... olurdu. Kısacası denizler altında kültür olurdu, eğer köpek balıkları insan olsalardı.



## İşçi çalası

İnsanlar dünyaya gelirken hep eşit gelmiştir. Fakat sonradan üst zümre ve alt zümre diye ikiye ayrılmıştır. Olabilir, buna da bir şey demiyoruz. Ama şu varki, zamanla üst tabaka yani zenginler fakirlere hor gözle bakmaya başlamışlar ve fakiri aşağı gözle görmeye başlamışlardır. Hani ya! Allah herkesi eşit yaratmıştı? Niçin fakire, (emekçiye) hor gözle bakılıyor, anlayamıyorum.

Anadolu'uyuz, hepimiz kardeşiz. Buna göre üst tabakanın alt tabakaya değil hor gözle bakmak, onun elinden tutup kaldırması lâzımdır. Bazen canım sıkılıyor, varlık içinde yeti-

sen üst zümrenin çocuklarına soruyorum :

— Arkadaş yediğin somun neden oluyor?

— Buğdaydan...

— Sen buğday bitkisi gördün mü?

— Pek az gördüm...

Arkadaş diyorum, onu biz yetiştiririz. Ona bir anne nasıl yavrusunun üzerine titrerse, biz de öyle onun üzerine titreriz. Onu gece sularız. Ona öz evladımız gibi bakarız. İşte senin yediğini, somunu, böyle yetiştirip, sofrana kadar getiren bu insanlara sen niçin "işçi çalası" deyip, hor gözle bak yorsun. Gardaş, sen öz kardeşine hor gözle bakmayacaksın. Sen güzel Anadolu'yu bir anti-kapitalist ve bir anti-emperyalist hale getirenlere karşı hor gözle bakmalısın. Onlara karşı "işçi çalası" dediğin kardeşinle birleşmelisin.

Genç liseli mes'ekdaşlarım elele verip, emekçinin hakkını alalım. Birleşelim Gardaş.

Lise son sınıf öğrencisi  
Baki BOZDOĞAN  
MARAŞ

# DOĞUDAKİ FAŞİST TERÖRE KARŞI BİRLEŞELİM

AP iktidarı son zamanlarda Doğu Anadolu'da, komando birlikleri yoluyla yeni bir tehdit kampanyasına girişti. Aşağıdaki mektup bu tehdit dile getirilen belgelerden biridir. Bu terör aslında ekonomik ve etnik sorunları çözemeyen, çözmeye yanaşmayan, burjuva iktidarının yıllar yılı sürdürdükleri sömürü ve baskı politikalarının yeni bir örneğidir.

Başta sosyalistler olmak üzere bütün ilerici. Türkiye'deki genel terör kampanyasının bir parçası olan, doğudaki bu teröre karşı birleşmelidir. Faşizmin çirkin yüzünü açığa çıkarmalıdır. Bilmek gerekir ki, bu baskılar kapitalizmin doğasından gelmektedir.

Mücadelemiz ekonomik, etnik, bütün sömürü ve baskılar son bulana kadardır!

## BİR ŞAFAK VAKTİ KOMANDO BİRLİKLERİ TARAFINDAN İŞGAL EDİLEN SİLVAN HALKINDAN GELEN MEKTUP

Devrimci Doğu Kültür Ocağı'na;

Ekonomik ve sosyal bunahımın had safhaya geldiği son aylarda, adalet partisi iktidarının tam bir çıkamaz içine girmesi ile memleketin her köşesinde beliren huzursuzluk karşısında iktidarın baskı yönetimine gittiği açıkça görülmektedir. Bu cümleden olmak üzere Güney Doğu illerimizde Hükümet kararnameyi ile özel şekilde yetiştirilmiş, helikopter ve keşif uçakları ile donatılmış ikibin üstünde komando ve jandarma birlikleri tam bir terör havası yaratmaktadır.

Masum insanlar, kadınlar ve genç kızlara işkence yapılmakta, yasa dışı ve izinsiz olarak mesken masuniyet ihlal edilerek aramalar yapılmakta ve hatta binlerce insan kamplara alınmaktadır. Bölgedeki huzursuzluk had safhaya ulaşmıştır. Silah toplama bahanesi ile dayaktan geçirilen vatandaşlardan eşkiyalar Doğu'da kol gezmekte ve fakara vatandaşlara her türlü haksızlığı yapmaktadırlar. Hayvan hirsızlığı, vurgun kaçakçılık, adam öldürme olayları devam edip gitmektedir. Halk bir yandan ağaların himayesindeki kanun dışı zorbalığın baskısı altında ezilir-

ken öbür yandan sözde asayişli sağlamakla görevli A.P. İktidarının gönderdiği komandoların mezalimine maruz kalmaktadır. Komando hareketi ile yapılan anayasa dışı baskıların son halkasını teşkil eden Silvan olaylarına kısaca değinmek istiyoruz.

8.4.1970 tarihinde şafakla beraber Silvan ilçe merkezi jandarma ikinci bölge komutanlığına bağlı altı helikopter, ikiyüz motorlu araç ve donatılmış ikibin jandarma ve komando topçu keşif uçaklarının da desteği ile kuşatılmıştır. Kuşatma hareketi ile beraber ilçe merkezine giren birlikler tarafından, hiçbir arama yetkisi olmadan, aynı gün saat yediye kadar on yedi saat süre ile yüzlerce ev didik didik edilmek sureti ile aramaya tabi tutulmuş ve yataklarından kaldırılmış erkekler özel kamplara alınarak korşunç işkencelere maruz bırakılmışlardır. Kadınlar ve kızlar evlerden alınarak jandarma ve polis karakoluna getirilmişler ve işkence ile birlikte hareketlere maruz bırakılmışlardır. Adalet Partisi iktidarı bakanlar kurulunun verdiği tam yetkiyle hareket ettiklerini söyleyen komandolar ne Anayasayı ne mer'i kanunları tanımamakta, adeta işgal edilmiş düşman topraklarında işgalci kuvvetler gibi davranmaktadırlar.

Bütün bu büyük harekâta rağmen asayişli ihlal eden can, mal ve ırz düşmanı firariler ve eşkiyaların hemen hiçbirini yakalanmamıştır. Ancak asayişsizlik içinde bulunan ve bizzat emniyetini temin etmek zorunda bırakıldığı için hayatını idame ettirmek için güdüsü ile silâh sağlamış olan fakir köylü vatandaşlar gazete manşetlerinde kamu oyuna firari ve kanun kaçağı olarak gösterilmektedir.

Ülkemiz ve milletimizin bütünlüğünü tehdit eden, bölgemiz halkını ümitsizliğe ve huzursuzluğa düşüren bu insanlık dışı hareketlerin son bulmasını sağlamak için ızdırplarımızı yakından bilen siz genç kardeşlerimize seslenmeyi ve bir baskı olarak gurubu olarak harekete geçmenizi istemeyi kendimizde bir hak olarak görüyoruz. Görevlerinizi en etkili bir şekilde yapacağınız inancıyla gözlerinizden öperiz.

İmzalarıyla yüzlerce Silvanlı vatandaş.

GENÇLİK DERGİSİ : Aylık Dergi. Sahibi : ORHAN TOROS TEKELİ. Yazı İşleri Müdürü : UMUR ÇOŞKUN Yönetim yeri ve her türlü yazışma adresi : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 YENİŞEHİR — ANKARA. Dizgi ve Baskı : TÖYKO MATBAASI. Yıllık abone bedeli 10 T.L. İlan, Santimi 15 T.L. FIATI : 100 Krş.